

вдосконалення знань, вмінь і навичок педагога у професійній сфері, а особлива роль відводиться безпосередньо вчителю історії, що має соціалізувати учнів до життя у сучасному суспільстві та необхідності пристосування до нього.

Джерела:

1. Єрмакова І.П. Виробнича педагогічна практика як ключова умова професійного самовизначення майбутніх вчителів історії. *Вісник Національного авіаційного університету. Серія: педагогіка, психологія.* 2015. № 7 URL : <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/VisnikPP/article/view/10222/13423>

2. Журба О.В. Розвиток медіакомпетентності вчителя історії в системі післядипломної педагогічної освіти. *Розвиток професійної компетентності педагогів у системі післядипломної педагогічної освіти регіону: збірник Матеріалів конференції.* Житомир, 2017. С. 107-112.

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ БІОЛОГІЇ ТА ОСНОВ ЗДОРОВ'Я ДО СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Ольга МЕХЕД,

*кандидат біологічних наук, доцент,
Національний університет «Чернігівський колегіум»
імені Т. Г. Шевченка (Чернігів, Україна)*

Готовність до професійної діяльності – це гармонійне поєднання переконань, поглядів, мотивів, знань, умінь, навичок і досвіду, що сприяють успішному виконанню виробничих завдань [3]. Потрібно зауважити, що це складне соціально-психологічне явище, автори часто розглядають готовність до професійної діяльності як зв'язок професійної спрямованості з певними рисами особистості – світоглядом, життєвими настановами і духовними цінностями, а також з її морально-вольовою та емоційною сферами; вона передбачає також активну самоосвіту і самовиховання, прагнення до морального та фахового самовдосконалення [3].

При підготовці майбутніх вчителів до провадження соціально-педагогічної діяльності у закладах середньої освіти необхідно зауважувати, що вказаний вид роботи вчителя характеризується унікальною сукупністю цінностей, яких необхідно дотримуватися в процесі практичної діяльності.

Готовність до соціально-педагогічної діяльності передбачає у майбутнього педагога наявність запасу професійних знань, умінь і навичок; вимагає від нього проявляти креативність, працездатність, моральний потенціал особистості, готовність до самоосвіти та самовдосконалення [2]. У забезпеченні формування готовності до професійної діяльності майбутніх учителів біології та основ здоров'я важливим чинником виступає педагогічна практика. Педагогічна практика забезпечує перевірку здатності застосовувати конкретні знання, вміння та навички в умовах безпосередньої педагогічної діяльності, що забезпечує можливість для саморозвитку, закріплення та удосконалення методичних умінь. Адже у період проходження педагогічної практики діяльність студентів характеризується тією ж різноманітністю функцій (навчальна, розвиваюча, виховна) і взаємовідносинами (з учнями, вчителями, студентами), що і робота педагога ЗЗСО.

Також процес підготовки майбутніх вчителів біології та основ здоров'я передбачає усвідомлення ними того, що соціально-педагогічна діяльність являє собою інтегровану, цілісну систему, що містить наступні структурно-змістові компоненти: цільовий, мотиваційний, комунікативний, процесуальний та результативно-оціночний. Важливим при цьому є підвищення рівня соціально-педагогічної грамотності власне майбутніх педагогів.

Доведено важливість використання на заняттях з фахових дисциплін моделювання фрагментів професійно-педагогічної діяльності, що не лише забезпечує особисте включення студентів в соціально-освітню діяльність, а й стимулює їхню потребу в оволодінні методиками розвитку відповідних компетентностей учнів, оскільки майбутні педагоги усвідомлюють нестачу відповідних знань, умінь і навичок, досвіду творчої діяльності. Обґрунтовано, що для забезпечення особистого залучення студентів до соціально-освітньої

діяльності ефективним є мікрвикладання як один з напрямів практичної професійної підготовки, що допомагає майбутнім учителям біології та основ здоров'я краще усвідомити сутність педагогічних явищ. Саме під час моделювання фрагментів практичної діяльності майбутні вчителі біології та основ здоров'я розвивають свої педагогічні здібності, набувають досвіду соціально-педагогічної діяльності, розвивають здатність до самоаналізу й корекції власної поведінки.

Погоджуємося із думкою Н. Грицай [1], що саме педагогічній практиці потрібно надавати особливого значення у процесі формування методичної компетентності студентів, адже під час її проведення активізується процес професійного становлення та самовизначення фахівця, поглиблюються теоретичні знання майбутніх педагогів, розвиваються методичні уміння, навички практичної діяльності, професійно значущі якості особистості, створюються умови для вироблення власного методичного стилю. Результати практики слугують показником готовності студентів до професійної діяльності [4]. У процесі педагогічної практики відбувається не лише перевірка теоретичної та практичної підготовки здобувачів вищої освіти, але й створюються можливості для формування особистості майбутнього педагога.

Висновки. Педагогічна практика є важливою складовою частиною процесу формування готовності майбутнього вчителя біології та основ здоров'я до ефективного здійснення соціально-педагогічної як складової професійної діяльності, в максимально наближених до неї умовах. Готовність майбутніх учителів біології та основ здоров'я до соціально-педагогічної діяльності в закладах середньої освіти виявляється у налаштованості студентів на соціально-педагогічну діяльність, усвідомленні ними мотивів і потреб у цій діяльності; у наявності глибоких і різнобічних предметних знань з дисциплін обраного фаху й психолого-педагогічних, методичних знань, умінь і навичок стосовно роботи з учнями закладів середньої освіти

Джерела:

1. Грицай Н. Сучасні підходи до методичної підготовки майбутніх учителів біології. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2013. № 7. С. 326-332.

2. Мехед О.Б., Рябченко С.В. Основні аспекти соціально-педагогічної діяльності вчителя біології та основ здоров'я. *Наука і освіта*. 2020. № 3. 104-109.

3. Шапран Ю.П., Довгопола Л.І. Практичний аспект професійної підготовки вчителів біології: монографія. Переяслав : ФОП Домбровська Я.М., 2020. 198 с.

4. Nosko, M., Mekhed, O., Ryabchenko, S., Ivantsova, O., Denysovets, I., Griban, G., Prysyzhniuk, S., Oleniev, D., Kolesnyk, N., & Tkachenko, P. (2020). The influence of the teacher's social and pedagogical activities on the health-promoting competence of youth. *International Journal of Applied Exercise Physiology*, 9(9), 18-28.

TEACHING STAFF – PROMOTER OF THE EDUCATIONAL INSTITUTION-FAMILY PARTNERSHIP

Valentina MÎSLIȚCHI,
PhD, Associate Professor,
Tiraspol State University (Chisinau, Republic of Moldova)

The educational institution-family partnership involves ensuring an effective and efficient communication, a unity of requirements and action, decision-making by mutual agreement, exchanges of opinions, each partner keeping their identity and contributing specifically to solving the problem of common interest.

The educational institution-family partnership is based on the premise that the partners have a common foundation of action and a spirit of reciprocity that allows them to unite. Thus, teachers and parents are united by the desire to support children in their development. It is their challenge to ensure reciprocity, so that the efforts have meaning for all those involved.

I. Nicola (2000, p. 108) argues that the educational institution and the family contribute equally to the stimulation and consolidation of all those aspects involved in school age: intellectual, emotional and relational dimensions. The action of the two factors is always required to be coordinated so that they have